

naar han derfor antager, at den Paagjældende har meent, at Entens Pensionering kom til at staae bedre, hvis denne Lov udkommer, saa er det en Grund, som vel ikke er bleven fremhævet af Noget, men som viser, at den Paagjældende selv maa være i stor Tvivl angaaende Bestaaenheden af disse 400 Rd. og om, hvorvidt han og hans eventuelle Enke deraf ere pensionsberettigede.

Indenrigsministeren: Det har ikke været min Mening, at der i Vedtagelsen af Udvalgets Forslag ligger en Votering af de 400 Rd.; men jeg troer, at de ere saavel begrundede som nogen Løn, der oppebæres her i Landet, vel ikke i Omfanget af Forretningerne, men i den juridiske Udform, og det ifølge en dobbelt Revision, først gennem Normalreglementet og dernæst gennem Ordningen i Finantsloven for 1850—51. Regjeringen har forholdt sig indifferent heri; der fremkom en Begjæring fra den paagjældende Embedsmand om at sættes paa fast Gage, og der opstod derpaa en Korrespondance mellem Ministerierne; Finantsministeren vilde gaae ind derpaa, naar Staten ikke blev brøstholden derved; der blev skrevet til Embedsmanden, han renoncerede paa de 400 Rd. mod et Alderstilleæg. Finantsministeren erklærede, at Statskassen var vel tjent dermed, og saaledes er Forslaget indbragt. Mere har jeg ikke at sige.

Thune: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Thune: Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde: Staten giver Manden, hvis denne Lov gaaer igjennem, fast Gage; men hvad Sikkerhed have vi for, at de Indtægter, som han har oppebaaret, nu tilflyde Statskassen? Dertil maa jeg svare, at vi have ganske den samme Sikkerhed, som vi have med Hensyn til alle de Embedsmænd, som ifølge Loven af 19de

Februar 1861 sættes paa fast Gage. Hvis den ærede Rigsdagsmand havde Ret, og man gik ud fra, at man ikke fik ind i Statskassen, hvad man kunde fordr, saa var hiin Lov ikke bleven vedtagen, da den netop støtter sig paa, at Indtægterne ville tilflyde Statskassen. Jeg maa takke den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) for den Oplysning, han gav, og jeg tager min Bestyldning imod ham for Inkonsekvents tilbage. Men naar den ærede Rigsdagsmand virkelig finder, at der efter Ministerens Udtalelse kunde være Aulebning til at indtage en forandret Stilling, saa spørger jeg, hvorfor gjøres denne Frontforandring ligeoverfor Ministeren imod Regjerings-Forslaget? Maae den ærede Ministers Udtalelser ikke føre til, at man vedtager det? Om ogsaa den eventuelle Entepension kommer til, vil den dog ikke efter Sandsynlighedsberegning mere end modsvare de 100 Rd., som Udvalget vil tilstaae mere, end der er forlangt. Efter Ministerens Udtalelse kan der fra vor Side ikke være Meget i Veien for at gaae ind paa Forslaget, da der, hvad enten vi gaae ind paa Ministerens eller Udvalgets Forslag, ikke strax bliver større Forskiel i Udgiften for Statskassen end 100 Rd. Det vilde imidlertid være mig kjærere, om den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds indtog den Stilling til Lovforslaget, som jeg har antydnet, end om han, hvis det Forslag, han selv har Deel i, gaaer igjennem til 3die Behandling, vil søge at ødelægge sit eget Værk,

Tscherning: Naar den nuværende Embedsmand bliver i det Forhold, hvori han nu er, saa er han, hvad enten Sporiklerne tage af eller ikke, bunden til Embedet, indtil han gaaer af eller søger et andet Embede, og søger han et andet Embede, saa gaaer han ind under de Gageforhold, som dette Embede medfører. Vi ere paa den Maade i en sikker Stilling ligeoverfor et Embede, hvis usikre Indtægter muligen kunde tage af, ved at lade vedkommende Embedsmand blive i Embedet under de Vilkaar, hvorunder han nu er stillet.